

STEPHEN BRANDES

CLAIRE CARPENTER

GARY COYLE

BRIAN FAY

MARK FRANCIS

DAVID GODBOLD

ANITA GROENER

KATIE HOLTEN

TIMOTHY EMLYN JONES

ALICE MAHER

NIAMH MCCANN

EWIN MC HUGH

BEA MCCANNON

INTO IRISH DRAWING

NICK MILLER

CURATED BY ARNO KRAMER

TOM MOLLOY

ISABEL NOLAN

EAMON O'KANE

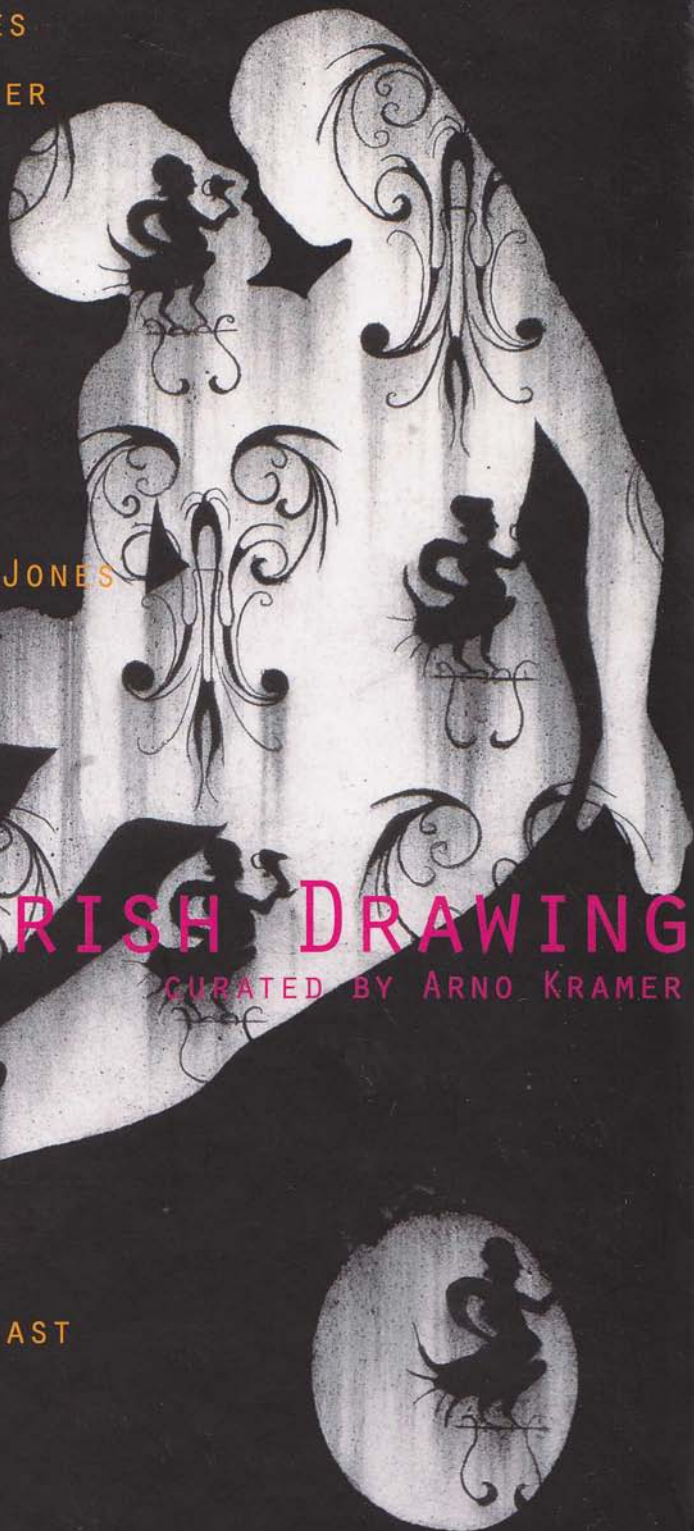
NIAMH O'MALLEY

KATHY PRENDERGAST

JIM SAVAGE

GERDA TELJEUR

MARTIN WEDGE

Enkele voetnoten, gestrooid
naar aanleiding van Into Irish Drawing

Deze tentoonstelling en dit boek zijn de eindproducten van wat curator Arno Kramer 'bekokstoofd' heeft, een zeer persoonlijke **cuisine** van buitengewoon uiteenlopende tekenstijlen – waaruit een oceaan, of liever: een eiland, van creativiteit binnen een specifiek medium naar voren komt. Het is juist het eindeloze gebied van mogelijkheden, de oneindige expansie van definities en de subjectiviteit van de keuze van de curator, die aanleiding geeft tot zo'n boeiende verscheidenheid aan tentoonstellingen rond tekenkunst, en tot de permanente hongernaar van het publiek. Deze smakelijk gekruide en bont geschakeerde mengelmoes vraagt dringend om een nader onderzoek naar enkele karakterbepalende ingrediënten.

Tekenen wekt de behoefte van het bijeenvoegen of het rangschikken, van pure impulsieve uitdrukking en van gekrabbel, van doorwrochte concepties en van vertellingen. Bij de prangende vragen die spelen ten aanzien van het vullen van vlak en ruimte, biedt een onbepaalde hoeveelheid instrumenten allerlei mogelijkheden om te duiden. De bepalende onderscheidende materialen, variëren van pen of potlood, al dan niet in kleur, tot waterverf, houtskool en collage en dergelijke. Dit kan resulteren in allesomvattende behandelingen van een onderwerp, maar evengoed in een onsamenvattende indikking die als in een flits op het tekenpapier lijkt te zijn gezet; in ondoordringbare en in uiterst drukke werken, soms pijnlijk nauwgezetheid uitgewerkt - maar evenzeer in een ongeremde en rauwe uitstorting van bevrijding. Tekeningen zijn voor velen buitengewoon unieke uitingen en bevinden zich als zodanig in een wonderlijk gebied tussen wat dierbaar en persoonlijk is, maar in beginsel ook wegwerpbaar sinds een potloodkras op papier niet dezelfde onuitwisbare uitwerking heeft als het beitelen in een duur blok marmer.

Om te beginnen zijn de ondergrond (of het nu papier is, een muur, plastic of een gevonden voorwerp) en het formaat van het grootste belang in hun effectieve verschillen. De tekeningen die opgenomen zijn in **Into Irish Drawing** variëren van bescheiden en pretentieloze afmetingen tot relatief monumentale versies die grote fysieke activiteit verraden, zoals in het prestatieve element in het werk van Gerda Teljeur. Analooq aan het 'automatisch' tekenen uit het Surrealisme, komen ontvanke-lijkheid en spontaniteit duidelijk naar voren in haar werk-

Salt and Pepper

A scattering of notes to accompany Into Irish Drawing

This exhibition and book represent Arno Kramer's curatorial concoction, a very personal cuisine of extremely diverse drawing practices - highlighting an ocean, or island rather, of creativity within a particular medium. It is precisely the endless territory of possibility, infinite expansion of definition and the subjectivity of curators' choices which enable such an interesting variety of shows concentrating on drawing and the public's continuing appetite for them. This flavoursome sprinkling and variegated medley is bound to draw further attention to some key specificities.

Drawings attract synthesising or serialising, pure impulsive expression and doodling, elaborate constructs and storytelling. Toying between surface and spatial preoccupations, unlimited devices permit all manner of signifiers. The mark making materials utilised vary between pen and pencil, coloured or not, watercolours, charcoal and collage and the like. This can equally lead to all over treatments or disconnected flash concentrations on the drawing surface, dense and highly worked up results, painstakingly laboured at times or free outpours of raw release. Preciously unique, drawings inhabit a strange territory between being attractively private and potentially throwaway since a mark on paper does not have the same indelible weight as chipping into an expensive block of marble.

To begin with, supports (whether paper, wall, plastic or other found object) and sizes are all of paramount importance in their effective differences. The drawings included in **Into Irish Drawing** vary from modest, unassumingly small in scale to comparatively monumental versions that manifest physical activity as in the performative element in the work of Gerda Teljeur. Akin to Surrealist automatic drawings, responsiveness and spontaneity are evident in her process of recording lines and gestures. In general the medium of drawing tends towards a self-

wijze om lijnen en gebaren vast te leggen. Over het algemeen neigt het medium tekenen tot zelfbeinning en subjectiviteit. Een gedachtegang wordt tot losse elementen ontrafeld die, eenmaal weer bijeengevoegd en met de hand vormgegeven, op de ondergrond worden overgebracht. Voor het oog van de beschouwer blijft dit zeer zichtbaar. Geestesactiviteit, herinneringen en waarneming worden door het tekenen objectief omgezet of gewijzigd. Alles wat plaatsvindt tijdens het overbrengen geeft zelfs aan de uitkomsten van de meest realistische techniek een conceptuele wending.

Vanzelfsprekend kan men maar beter al te radicale generaliseringen vermijden omtrent de betrokkenheid van Ierland bij een bepaald medium, want die zijn bedoeld te verworden tot verkeerde vooroordelen die weinig recht zouden doen aan het opmerkelijke en buitengewoon karakteristieke werk van deze kunstenaars. Niettemin beschreef Arno Kramer onlangs in een gesprek zijn fascinatie voor het feit dat zoveel Ierse kunstenaars de neiging hebben niet alleen de tekenkunst te praktiseren, maar veelsortige uitdrukkingswijzen in hun oeuvre te beoefenen. Het is zelfs zo dat dit project zich tevens richt op kunstenaars die uiterst eclectische werkwijzen aan de dag leggen, met inbegrip van zeer persoonlijke mengelingen van installaties en beeldhouwwerk (Kathy Prendergast, Isabel Nolan of Eamon O'Kane, Niamh McCann en Alice Maher), video (Niamh O'Malley, Bea McMahon), performance (Martin Wedge), fotografie (Gary Coyle), verzwantschapsprojecten (Katie Holten) of alle bovenstaande vormen, al naar gelang van de situatie. Het zich toe-eigenen van uiteenlopende media afhankelijk van het gewenste procédé of doel verschilt niet wezenlijk van de werkwijze van vroeg 20ste-eeuwse meesters als Duchamp, Picasso of Picabia. Waar evenwicht en spanning tussen alle genres vrijuit worden toegepast in het werk van Isabel Nolan of Bea McMahon, bijvoorbeeld, ontwikkelen kunstenaars als Mark Francis en Eoin Mc Hugh een herkenbare stijl die zelfs als 'een eigen stijl' bestempeld zou kunnen worden.

Men zou sommige kunstenaars, zoals Gerda Teljeur, Timothy Emlyn Jones, Jim Savage en Brian Fay kunnen beschouwen als tekenaars in een meer klassieke of zelfs absolutistische betekenis, omdat ze hun geëngageerdheid met het medium uitbreiden tot het uitgeversbedrijf of lesgeven. Dit zou ook kunnen gelden voor de kunstenaars die hun energie stoppen in het combineren van de tweedimensionale toepassingen van het tekenen en het schilderen, zoals Mark Francis, Nick Miller, Anita Groener, en Claire Carpenter – wellicht zelfs David Godbold en Stephen Brandes. Anderzijds is het beheersen van de anatomische studie,

reflexive and subjective nature. A thought process unravels, hand-crafted and assembled, mediated to the support surface. This remains very visible to the eye of the beholder. Mental activity, memories and perception are transcribed objectively or modified through the act of drawing. Even the most realistic mark making has a conceptual twist due to the occurrences during transference.

Of course, it is best to avoid sweeping generalisations about Ireland's involvement in a medium since it is doomed to erroneous preconceptions that would do little justice to these remarkable and highly distinctive artists' practices. Nevertheless during a recent conversation, Arno Kramer described his fascination for the fact that so many Irish artists tend not to practice only drawing but use multiple modes of expression in their oeuvre. Indeed this project also focuses on artists who have extremely eclectic practices including very individual mixtures of installation and sculpture (Kathy Prendergast, Isabel Nolan or Eamon O'Kane, Niamh McCann and Alice Maher), video (Niamh O'Malley, Bea McMahon), performance (Martin Wedge), photography (Gary Coyle), relational projects (Katie Holten) or all of the above as the case may be. Appropriating diverse media according to the desired process or aim is not dissimilar to ways of working of the early 20th century masters like Duchamp, Picasso or Picabia. Whereas balance and tension between all genres are exercised freely in the work of Isabel Nolan or Bea McMahon for instance, artists like Mark Francis and Eoin Mc Hugh develop recognizable styles which could even be deemed 'signature' styles.

Some artists such as Gerda Teljeur, Timothy Emlyn Jones, Jim Savage and Brian Fay could be considered draftsmen in a more classical or even absolutist sense, extending their commitment to the medium to publishing or teaching. This could also apply to the artists who combine their energies in the two dimensional practices of drawing and painting like Mark Francis, Nick Miller, Anita Groener, and Claire Carpenter – perhaps even David Godbold and Stephen Brandes. Mastering anatomical study in the grand tradition of life drawing is also manifest alternatively as in the depictions of an emaciated body by Nolan or

in de grootse traditie van het tekenen naar een levend voorbeeld, ook zichtbaar in de afbeeldingen van een uitgemergeld lichaam door Nolan of een voet met steigers eromheen. Deze beide tekeningen gaan de kant op van surrogaat-beelden door de minutieus precieze weergave. De fijn geschetste gebitsstructuur door McMahon is meer minimaal in zijn detaillering, maar komt niettemin overtuigend illusionistisch over. De ingewikkelde lijntekening versmelt met, of in, een kleurige kalligrafische krul.

De onderwerpen en thema's die blijken uit de titel van een tentoonstelling die in 1999 en 2000 op diverse plaatsen te zien was in de Verenigde Staten, namelijk: **Irish Art Now: From the Poetic to the Political** lijken nog steeds toepasselijk in dit voorbeeld: van Alice Maher's houtskooltekening **Bestiary** tot Tom Molloy's serie **Times**, van Nick Miller's **Trucks** tot de **Splice** tekeningen van Niamh McCann of van Bea McMahon's tijdscapsules tot de satirische collages van David Godbold. De tekeningen bevinden zich in een gebied tussen abstract (pure vorm of lijnen) and representatief (landschap en figuratief), tussen introvert en extravert, over-scrupuleus en uitbundig, totaal of karig. Geladen onderwerpen als de claustrofobische interieurs van Gary Coyle gaan samen in termen van realisme met de dubbel gearceerde afbeeldingen van het Ierse platteland van Jim Savage.

Dat de tekenkunst zeer nauw verbonden is met wat zich in het hoofd afspeelt is een gegeven en in die zin kunnen er vaak heel goed formele termen aan gewijd worden, over weglatingen, doorhalingen en fragmentaties. Tekeningen geven vaak vorm aan het selectieve geheugen door het perifere gezichtsvermogen uit te schakelen via een tweedimensionale afvlakking en concentratie op details. Deze gedachte verder volgend, verzeilt men makkelijk in gebieden die aanhangen tegen verdringing en uitwissing, kenmerkend voor postkoloniale tijden. Het verwijderen van de samenhang of het leeg houden van het blad kan soms een duistere bijbetekenis aannemen. Schitterend witte achtergronden en delen van lichamen zouden zonder twijfel in gekwelde termen geïnterpreteerd kunnen worden, zoals bijvoorbeeld Eamon O'Kane's **Hybrid** ('Hybride'), een serie gebouwen geplaatst in de natuur en zwevend op draperieën in de ruimte, of schokkende gebeurtenissen in de getransformeerde kaarten van Kathy Prendergast.

In sommige voorbeelden is een overvloed aan doelbewuste verwijzingen naar de kunstgeschiedenis of architectuur terug te

finden. Alice Maher neemt **De tuin der lusten** van Jeroen Bosch (circa 1504) als uitgangspunt in haar reeks houtskooltekeningen, waarin **disegno** en het decoratieve in hun eeuwenoude strijd tegenover elkaar staan tegen een achtergrond van meesterlijke culturele referentie. Haar expressiemiddelen en stijl past ze zeer specifiek en op maat aan bij elk werkstuk dat ze aanpakt. Eoin Mc Hugh's aquarellen tonen het ongewisse conflict tussen natuur en cultuur, terwijl de interieurs, exterieurs en portretten van Gary Coyle de fantaserijke hersenspinsels van de symbolist Odilon Redon in gedachten roepen. De karikaturale Torens van Babel van Stephen Brandes, op gerecyclede enveloppen of stroken linoleum, zijn bizarre overpeinzingen vol sociale kritiek. De collages van Godbold, zoals zijn serie **Icons (Modern Mythologies)**, die dikwijls als **refusé** zijn afgedaan vanwege de vakkundig verbeelde subversieve toon en de satirische insteek, voegen een karikatuurtechniek toe en verwijzingen naar subtiele tekeningen van oude meesters uit de Renaissance tot op heden, met woordspelletjes en citaten. Van **FILTHY MINDED** tot **HEAVENLY BODY** benadrukken de stukken tekst van Nolan haar interesse voor taal en de fysieke vertaling ervan. Gevestigde hiërarchieën worden omvergeworpen en het onderscheid tussen 'hoge' en 'lage' culturen vervaagt. Geometrische, mathematische of rationele redenties en pure fantasie, projectie en verdichting vermengen zich met elkaar. Van sommige tekenaars wordt hun werkwijze welhaast een inventarislijst van hun research van dagelijkse gedachten en zou het bijna dienst kunnen doen als dagboeken, verzamelingen aantekeningen, persoonlijke verhalen, geografien of collecties, zoals in het geval van McMahon, Nolan of Mc Hugh.

The span of interests and themes implied in the title of an exhibition touring in the United States in 1999-2000 - Irish Art Now: From the Poetic to the Political - appears still apt in this instance: from Alice Maher's charcoal Bestiary to Tom Molloy's Times series, Nick Miller's Trucks to the Niamh McCann's Splice drawings or Bea McMahon's time capsules to David Godbold's satirical collages. The drawings veer between abstracted (pure form or lines) and representational (landscape and figurative), between intense and gestural, meticulous and spontaneous, all over or sparse. Charged subject matter such as Gary Coyle's claustrophobic interiors cohabit in realism with Jim Savage's cross-hatched depictions of the Irish countryside.

That drawing is a medium intimately linked to the processes of the mind is a given and, as such, in formal terms it is frequently possible to ponder on ellipses, obliterations and fragmentations. Drawings often materialise selective memory by disabling peripheral vision through two-dimensional flattening and focussing on details. Pushing this thought further arrives in territories akin to censorship and erasure typical in post-colonial discourses. Removing the context or keeping the page blank can sometimes take on darker connotations. Blazing white backgrounds and body fragments could arguably be read in haunted terms like for instance Eamon O'Kane's Hybrid series of buildings set in nature and floating on drapes in space or disturbing occurrences in Kathy Prendergast's transformed maps.

Art historical or architectural references abound deliberately in some instances. Alice Maher takes Hieronymus Bosch's Garden of Earthly Delights (c. 1504) as her starting point in this series of charcoal drawings in which the age old battle between disegno and the decorative are confronted on a backdrop of masterful cultural referent. She adapts and tailors her medium and

vinden. Alice Maher neemt **De tuin der lusten** van Jeroen Bosch (circa 1504) als uitgangspunt in haar reeks houtskooltekeningen, waarin **disegno** en het decoratieve in hun eeuwenoude strijd tegenover elkaar staan tegen een achtergrond van meesterlijke culturele referentie. Haar expressiemiddelen en stijl past ze zeer specifiek en op maat aan bij elk werkstuk dat ze aanpakt. Eoin Mc Hugh's aquarellen tonen het ongewisse conflict tussen natuur en cultuur, terwijl de interieurs, exterieurs en portretten van Gary Coyle de fantaserijke hersenspinsels van de symbolist Odilon Redon in gedachten roepen. De karikaturale Torens van Babel van Stephen Brandes, op gerecyclede enveloppen of stroken linoleum, zijn bizarre overpeinzingen vol sociale kritiek. De collages van Godbold, zoals zijn serie **Icons (Modern Mythologies)**, die dikwijls als **refusé** zijn afgedaan vanwege de vakkundig verbeelde subversieve toon en de satirische insteek, voegen een karikatuurtechniek toe en verwijzingen naar subtiele tekeningen van oude meesters uit de Renaissance tot op heden, met woordspelletjes en citaten. Van **FILTHY MINDED** tot **HEAVENLY BODY** benadrukken de stukken tekst van Nolan haar interesse voor taal en de fysieke vertaling ervan. Gevestigde hiërarchieën worden omvergeworpen en het onderscheid tussen 'hoge' en 'lage' culturen vervaagt. Geometrische, mathematische of rationele redenties en pure fantasie, projectie en verdichting vermengen zich met elkaar. Van sommige tekenaars wordt hun werkwijze welhaast een inventarislijst van hun research van dagelijkse gedachten en zou het bijna dienst kunnen doen als dagboeken, verzamelingen aantekeningen, persoonlijke verhalen, geografien of collecties, zoals in het geval van McMahon, Nolan of Mc Hugh.

De natuur is op significante wijze overheersend aanwezig in het werk dat het resultaat is van het quasi plein air project van Nick Miller, die vaak in het landschap werkt vanuit de laadbak van zijn vrachtauto, of Katie Holden's gedetailleerde formuleringen van topografie of bomen, die ongenadig en met passie sociale en ecologische vraagstukken illustreren. Wat we hier zien is niet de natuur in de verheven zin van het woord, maar modderig, rotsachtig en alledaags. Ten slotte, en meer bedoeld als een terzijde, zien we dat er een overvloed is aan diepgaande wetenschappelijke, botanische en ornithologische kennis. Het werk van Brian Fay is ermee doorspekt, bijvoorbeeld als hij het web van craquelé laat zien van schilderijen van oude meesters; Mark Francis toont het in zijn microscopische, cellulaire wereld, Kathy Prendergast in haar cartografie, Isabel Nolan, Eoin Mc Hugh, Niamh McCann in hun interesse voor vogels en planten, hetzij inheems of exotisch. McCann's tekeningen op gevonden kranten of tijdschriften eigenen zich een werkelijkheid toe, voegen haar persoonlijke verhalen toe, lassen fictie of geschrapte

style very specifically to each body of work she tackles. Eoin Mc Hugh's watercolours also enact an uncertain tangle between nature and culture while Gary Coyle's interiors, exteriors and portraits recall the fantastic imaginations of the Symbolist Odilon Redon. Stephen Brandes' cartoonish towers of Babel on saved recycled envelopes or swathes of domestic sheets of linoleum are socially critical and fantastical musings. Often deemed refusé drawings due to the skilful subversions and satirical stance, Godbold's montages such as the series Icons (Modern Mythologies) superimpose techniques of caricature and references to exquisite old master drawings from the Renaissance to now with word games and quotations. From FILTHY MINDED to HEAVENLY BODY, Nolan's text pieces highlight her core interest in language and its physical translation. Established hierarchies are overturned and distinctions between 'high' and 'low' cultures are blurred. Geometrical, mathematical or rational reasoning and sheer fantasy, projection and invention intermingle. Some drawing practices become near inventories of the artists' research or day-to-day thoughts and could practically act as diaries, a sets of notes, personal stories, geographies or collections like that of McMahon, Nolan, or Mc Hugh.

Nature is significantly pre-dominant in the work resulting from the quasi plein air project of Nick Miller who often works in landscapes from the back of his truck or Katie Holden's detailed formulations of topography or trees rigorously and passionately illustrating social or ecological issues. It tends not to be nature as sublime but in a muddy, rocky, everyday notion. Finally, and perhaps inconsequentially, in depth scientific, botanical or ornithological knowledge abounds. It is interspersed through the work of Brian Fay revealing the web of cracks on the surface of famous old master paintings, Mark Francis and microscopic cellular worlds, Kathy Prendergast and cartography, Isabel Nolan, Eoin Mc Hugh, Niamh McCann and their interest in birds or plants, common or exotic. McCann's drawings on found newspapers or magazines appropriate a reality, superimpose her own personal narratives, insert fiction or deletions, cutting and pasting to question fiction and reality. Niamh O'Malley is particularly intent on scrutinising

passages in, en knippen en plakken om waan en werkelijkheid in twijfel te trekken. Niamh O'Malley verdiept zich vooral in het nauwkeurig onderzoeken van de problemen rondom optiek en de psychologie van visie in haar werk, net

als in **Scotoma, clouds**. Door de nevel en gapende leegte heen wordt er gezinspeeld op broosheid en verdwijning. De tekening **Flare** brengt lichtspel over, maar ook worsteling en versterkt niet alleen de interesses die de kunstenaars nader onderzoekt in haar schilder-films, maar voegt tevens een extra laag van elementaire essentie toe aan haar artistieke inspanningen als geheel.

Vandaar dat ik, in plaats van een slotconclusie, eindig met een poging de metafoor met betrekking tot de geselecteerde tekeningen samen te vatten of te rechtvaardigen:

Peper en zout... waarschijnlijk het meest obligate begeleidingsverschijnsel van in ieder geval het hartige deel van ieders maaltijd in dit deel van de wereld. Elementaire en essentiële 'kruiden' die versieren, voeden en verrijken, net als deze tekeningen ongetwijfeld doen. Eventueel geserveerd met hier en daar zwartwit of grijs strooisel of met een veelkleurige bessemix of kruidig element. Peper, als korrel of gemalen, steenzout of zeezout, vers gemalen. Om van te genieten of van tafel te vegen met een serieus korreltje zout, natuurlijk... Alles naar eigen smaak en inzicht, zoals bij alle smaakmakers. De keus is aan u: met of zonder?

Caroline Hancock

Voetnoot

Voor hun hulp bij onderzoek, verzamelen van informatie, gesprekken en opmaak ben ik dank verschuldigd aan Arno Kramer, de kunstenaars, de galerieën, mijn collega's bij IMMA en in het bijzonder aan Georgina Jackson, Christina Kennedy, Sean Kissane en Rachael Thomas.

the problems of optics and the psychology of vision in her work just as in **Scotoma, clouds**. Fragility and disappearance are at hinted through the blur and gaping void. The drawing **Flare** conveys light play and struggles, reinforcing interests the artist is exploring in her painting-films and adding an extra layer of ingredient or substance to her artistic endeavour as a whole.

Hence, in lieu of conclusion, here is an attempt to summarise or justify such a metaphor for the present selected drawings:

Salt and pepper... the probable obligatory accompaniment to at least the savoury part of anyone's meal in this part of the world. A basic, essential condiment to embellish, nourish and enrich as these drawings

will doubtless do. It can come in a black and white or grey tonal scattering or have a multi-coloured mixed berry or spicy element. Crystal or cultivated peppercorn, pure or refined, mined rock salt or sea salt, freshly ground. To be savoured or dismissed with a serious pinch of salt, of course... As any seasoning, it remains optional. The choice is yours: with or without?

Caroline Hancock

Notes

For their research aid, information gathering, discussions and editing, I would like to thank Arno Kramer, the artists, the galleries, my colleagues at IMMA and particularly Georgina Jackson, Christina Kennedy, Sean Kissane and Rachael Thomas.

A professional secret

Image-making begins with interrogating appearances and making marks. Every artist discovers that drawing – when it is an urgent activity – is a two-way process. To draw is not only to measure and put down, it is also to receive. When the intensity of looking reaches a certain degree, one becomes aware of an equally intense energy coming towards one, through the appearance of whatever it is one is scrutinizing.

Giacometti's life's work is a demonstration of this

Een beroepsgeheim

Het maken van een tekening begint met het ondervragen van verschijnselen en het maken van tekens. Iedere kunstenaar ontdekt dat tekenen – als het een urgente activiteit is – een proces van twee richtingen is. Tekenen is niet alleen afwegen en iets op papier zetten; het is ook ontvangen. Als de intensiteit van het kijken een zekere hoogte bereikt, word je je ervan bewust dat een even intense energie je tegemoet komt, door de verschijnselen die je nauwkeurig aan het onderzoeken bent. Het levenswerk van Giacometti is daar een uiting van.

John Berger

INTO IRISH DRAWING

The encounter of these two energies, their dialogue, does not have the form of question and answer. It is a ferocious and in articulated dialogue. To sustain it requires faith. It is like a burrowing in the dark, a burrowing under the apparent. The great images occur when the two tunnels meet and join perfectly. Sometimes when the dialogue is swift, almost instantaneous, it is like something thrown and caught.

I offer no explanation for this experience. I simply believe very few artists will deny it. It's a professional secret.

John Berger

John Berger

De ontmoeting van die twee energieën, hun dialoog, heeft niet de vorm van vraag en antwoord. Het is een felle en onduidelijke dialoog. Er is geloof voor nodig om die gaande te houden. Het is als het graven van een tunnel in het duister, een graven onder het ogenschijnlijke. De echt grote beelden komen naar boven als de twee tunnels elkaar ontmoeten en volmaakt samengaan. Soms, als de dialoog rap is, bijna onmiddellijk, is het alsof er iets geworpen en gevangen wordt.

Ik kan geen verklaring geven voor deze ervaring. Ik geloof gewoon dat de meeste kunstenaars het zullen herkennen. Het is een beroepsgeheim.

(First appeared in New Society magazine, 1987. Published in **Keeping a Rendezvous** by Granta, 1992. Recently published by the Occasional Press, Aghabullogue in **Berger on Drawing**) www.occasionalpress.net

Deze uitgave verschijnt naar aanleiding van de tentoonstelling **Into Irish Drawing**, die te zien is in de Limerick City Gallery of Art, Limerick, Ierland van 15 januari tot 22 februari 2009, in AkkuH, Hengelo, Nederland van 13 september tot 18 oktober 2009, Centre Culturel Irlandais, Parijs, Frankrijk van 5 november tot 18 december 2009 en in het Millennium Court Arts Centre, Portadown, Noord Ierland van 27 januari tot 27 maart 2010.

Redactie: Arno Kramer

Ontwerp: Nicole Schulze

Tekening omslag: Alice Maher „Beloved“ (Detail)
Afbeelding pagina 2: Nick Miller „Josephine Kelliher“ (Detail)
Afbeelding pagina 101:
Eamon O’Kane „Hybrid I“ (Detail)

Colophon

Fotografie: de kunstenaars,
Stuart Smyth, Jaqui Mackintosh,

Paul Mc Carthy, Denis Mortell, Roland Paschhoff,
Michael McLoughlin

Teksten: Arno Kramer, Caroline Hancock
(Curator, Irish Museum of Modern Art Dublin),
John Berger (www.occasionalpress.net)

Vertalingen: George Hall, Gerard van den Hooff

Met speciale dank: Mike Fitzpatrick, Siobhan O’Reilly,
Ronald Schulp, Sheila Pratschke, Megan Johnston,
Caroline Hancock, John Berger,
Carlo Kroon, Nicole Schulze, Tjibbe Hooghiemstra,
Kerlin Gallery Dublin, Green on Red Gallery Dublin,
Rubicon Gallery Dublin, Kevin Kavanagh Gallery Dublin

Oplage: 1000 exemplaren

Uitave van: AkkuH, Hengelo, Nederland,
Limerick City Gallery of Art, Limerick, Ierland,
Centre Culturel Irlandais, Parijs, Frankrijk,
Millennium Court Arts Centre, Portadown Noord, Ierland

Productie: Into Drawing Publishers,
Broekland, Nederland

ISBN: 978-94-90001-01-8

Gesponsord door: Cultural Ireland, Arts Council Ireland,
Arts Council Northern Ireland

W: www.into-drawing.com
E: info@into-drawing.com

Januari 2009

This book has been published on the occasion of the exhibition **Into Irish Drawing**, shown in the Limerick City Gallery of Art, Limerick, Ireland from 15 January until 22 February 2009, as presented in AkkuH, Hengelo, The Netherlands from 13 September until 18 October 2009, Centre Culturel Irlandais, Paris, France from 5 November until 18 December 2009 and the Millennium Court Arts Centre in Portadown, Northern Ireland from 27 January until 27 March 2010.

Editing: Arno Kramer

Design: Nicole Schulze

Cover image: Alice Maher „Beloved“ (Detail)
Image page 2: Nick Miller „Josephine Kelliher“ (Detail)
Image page 101:
Eamon O’Kane „Hybrid I“ (Detail)

Photography: the artists,
Stuart Smyth, Jaqui Mackintosh,

Paul Mc Carthy, Denis Mortell, Roland Paschhoff,
Michael McLoughlin

Text: Arno Kramer, Caroline Hancock
(Curator, Irish Museum of Modern Art Dublin),
John Berger (www.occasionalpress.net)

Translation: George Hall, Gerard van den Hooff

With special thanks to: Mike Fitzpatrick, Siobhan O’Reilly,
Ronald Schulp, Sheila Pratschke, Megan Johnston,
Caroline Hancock, John Berger,
Carlo Kroon, Nicole Schulze, Tjibbe Hooghiemstra,
Kerlin Gallery Dublin, Green on Red Gallery Dublin,
Rubicon Gallery Dublin, Kevin Kavanagh Gallery Dublin

Copies: 1000

Publisher: AkkuH, Hengelo, The Netherlands,
Limerick City Gallery of Art, Limerick, Ireland,
Centre Culturel Irlandais, Paris, France,
Millennium Court Arts Centre, Portadown, Northern Ireland

Production: Into Drawing Publishers,
Broekland, The Netherlands

ISBN: 978-94-90001-01-8

Sponsored by: Cultural Ireland, Arts Council Ireland,
Arts Council Northern Ireland

W: www.into-drawing.com
E: info@into-drawing.com

January 2009

